

תת"ע 3184/08/22 - מדינת ישראל נגד רדן שמא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3184-08-22 מדינת ישראל נ' שמא
תיק חיצוני: 10158005735

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רדן שמא
החלטה	

בתיק זה נדון הנאשם בהיעדר התייצבות והגיש בקשה לביטול פסק הדין. לאחר ששקלתי את הבקשה ותגובת המאשימה וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, **החלטתי לדחות את הבקשה.**

ראשית, מצאתי כי לא נפל פגם בזימון הנאשם. הזימון נמסר למשרד בא-כוחו, אשר הגיש בשמו את הבקשה להישפט, ואין בפיו כל הסבר מדוע לא נודע לו מפי עורך הדין על הדיון ומודע לא התייצב לפחות עורך הדין (אשר הגיש בשמו גם בקשה זו) לדיון או הגיש כל בקשה מתאימה אחרת.

בנסיבות אלה, על הנאשם להראות כי הדיון בעניינו בהיעדר התייצבות גרם לו לעיוות דין, אך לא מצאתי כי תצהירו בעניין זה משכנע. הנאשם חוזר ומכחיש את העבירה, אך כבר נקבע לא אחת כי אין בכך די ועליו למסור גרסה משלו, אשר תבסס חשש לעיוות דין, וזאת הוא אינו עושה. תצהירו של הנאשם אינו עומד בחובת הפירוט כפי שנקבעה בידי בתי המשפט ובראש ובראשונה בידי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוריא איטליא נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי חובה על אדם לפרט את כל טענותיו בתצהיר ולהראות כי מוצדק בנסיבות לפתוח את ההליך שהסתיים מחדש. כן ראו לעניין זה רע"פ 4055/12 **יניב חיים נ' מדינת ישראל**, ע"פ (חיפה) 3022/08 **סדראן עאדל נ' מדינת ישראל**, עפ"ת (חיפה) 16840-01-09 **מוסטפא חידר נ' מדינת ישראל** ועפ"ת 11389-07-09 **איאד חאג'י נ' מדינת ישראל** שם אמר בית המשפט המחוזי בחיפה את הדברים הבאים:

הלכה פסוקה היא כי על המערער להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את מכלול טענותיו כולל אסמכתאות, בלויות תצהיר התומך בטענות העובדתיות בדבר עיוות הדין שיגרם לו אם לא תתקבל בקשתו (ראו הלכת איטליא הנ"ל, עמ' 808). בבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה על ידי המערער, לא הועלתה כל טענת הגנה מטעמו, למעט הודעה כללית כי הוא לא היה שיכור בעת שנהג, כי הוא כופר בביצוע העבירה ומבקש לחקור את השוטר שערך את הדו"ח. גם התצהיר התומך בבקשה אינו מגלה את הגנתו של המערער.

... טענת המערער כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי הוא זכאי ליומו בבית המשפט, אינה מהווה אף היא עילה לביטול פסק הדין. המערער לא העלה טענות עובדתיות נוספות בבקשה לביטול פסק הדין, ומשכך איני

רואה להתייחס אליהן. חזקה על המערער, שהיה מיוצג, כי לו היו לו טענות הגנה ממשיות, היה כולל אותן בבקשתו ובתצהירו ומאפשר בדיקתן. בהעדר טענות כאמור, לא ניתן שלא להתרשם כי לא היתה לו הגנה אמיתית מפני כתב האישום.

מכל מקום, אין די בעצם הכפירה כדי להקים טענה של עיוות דין. אפילו היה המערער מעלה טענות של ממש והגנה טובה נגד כתב האישום בבקשה לביטול פסק הדין, היה מקום לבודקן בזהירות רבה, שהרי פרשנות כזו היתה מסכלת את מטרת המחקק, ומשמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לשיבות בית המשפט, ולאחר הרשעתו וגזירת דינו, יוכל לגרום לביטולו של פסק הדין. מקל וחומר כאשר אין המערער מציין ולו טענת הגנה אחת.

לאור כל האמור לעיל, משמצאתי כי המבקש זומן כדין ולא שכנע כי נגרם לו עיוות דין, אינני רואה אפשרות להיעתר לבקשה.

פסק הדין נשאר, אפוא, על כנו.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022.